2- MA'RUZA MASHG'ULOTI

Mavzu: Yulduzlar osmoni va uning aylanishi. Osmon sferasi, uning asosiy nuqta, chiziq va aylanalari. Quyoshning yillik koʻrinma harakati. Ekliptika. Gorizontal, ekvatorial va ekliptikal koordinatalar sistemasi

Reja:

- 1. Yulduzlar osmoni va uning aylanishi
- 2. Osmon sferasi, uning asosiy nuqta, chiziq va aylanalari
- 3. Quyoshning yillik koʻrinma harakati. Ekliptika

MASHG'ULOTNING MAOSADI:

Yulduzlar osmoni uning aylanishi va asosiy yulduz turkumlari bilan oʻquvchilarni tanishtirish. Ularda osmon sferasining asosiy nuqta, chiziq va aylanalarining oʻzaro joylashishilari toʻgʻrisidagi tasavvurlarni shakllantirish. Quyoshning yillik koʻrinma yoʻli va yillik bu harakatining sababini tushuntirish.

Tayanch tushunchalar: Osmon sferasi, zenith, nadir, vertical chiziq, matematik gorizont, sutkalik parallellar, ogʻish aylanalari, osmon meridian, tush chizigʻi, osmon ekvatori.

MAVZUNING QISQACHA MAZMUNI Osmon sferasi, uning asosiy nuqta, chiziq va aylanalari

Osmon sferasi deb, radiusi ixtiyoriy qilib olingan va markazi fazoning ixtiyoriy nuqtasida yotgan shunday sferaga aytiladiki, bu sferada osmondagi yulduzlar, ma'lum bir vaqtda, fazoning tanlangan nuqtasidan qaralganda, qanday koʻrinsa shundayligicha proeksiyalangan boʻladi.

Ta'rifdan koʻrinishicha, osmon sferasi markazida joylashgan kuzatuvchi, uning sirtida joylashgan yulduzlarni, osmonda qanday koʻrinsa, shundayligicha koʻradi. Osmon sferasida yoritgichlarning oʻzaro joylashishi, koʻrinma va haqiqiy harakatlarini oʻrganishda, uning quyidagi asosiy nuqta, chiziq va aylanalariga tayaniladi.

Osmon sferasining markazi va kuzatuvchi turgan nuqtadan oʻtgan vertikal yoʻnalishning osmon sferasi bilan kesishgan ikki nuqtasidan biri (kuzatuvchi bosh tomoni yoʻnalishidagisi) *zenit* (Z), unga diametral qarama—qarshi yotgan ikkinchisi *nadir* (Z') deb yuritiladi (1—rasm). Sferaning bu nuqtalarini tutashtiruvchi toʻgʻri chiziq esa, vertikal chiziq deyiladi.

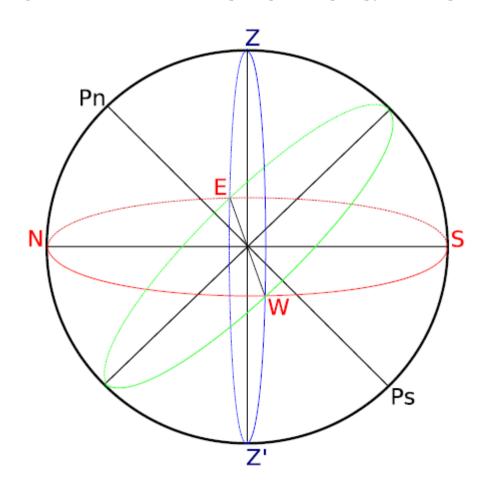

Osmon sferasini markazidan vertikal chiziqqa perpendikulyar qilib oʻtkaziladigan tekislik bilan kesishishdan hosil boʻlgan katta aylana - *matematik gorizont* deb yuritiladi. Matematik

gorizont tekisligiga parallel tekisliklar bilan sferani kesishishidan hosil boʻlgan aylanalar esa almuqantaratlar deyiladi. Sferani vertikal oʻq orqali oʻtuvchi tekisliklar bilan kesishishidan hosil boʻlgan katta aylanalar vertikal aylanalar deb ataladi. Yuqorida eslatilgan nuqta va chiziqlar, kuzatuvchini Yer sharida oʻz oʻrnini oʻzgartirishi bilan oʻzgarib turadi. Osmon sferasining Yer sharining asosiy chiziq va nuqtalari bilan bogʻliq boʻlgan shunday nuqta va chiziqlar mavjudki, ular Yerning istalgan joyidan kuzatilganda ham oʻzgarmaydi. Olam qutblari, olam oʻqi, osmon ekvatori va ekliptikalar shunday nuqta va chiziqlardan hisoblanadi. Yer oʻqi davomlarining osmon sferasi bilan kesishgan nuqtalari Olam qutblari deyiladi. Yer oʻqi shimoliy qutbi davomining kesishgan nuqtasi—shimoliy qutb (P), janubiy qutb davomining kesishgan nuqtasi esa Olamning janubiy qutbi (P') deyiladi. Olam qutblarini tutashtiruvchi oʻq esa, Olam oʻqi deb yuritiladi.

Osmon sferasini markazidan oʻtib, uni Olam oʻqiga tik tekislik bilan kesishishidan hosil qilingan katta aylana *osmon ekvatori* deyiladi. Osmon ekvatori Yer ekvatori bilan bir tekislikda yotadi. Osmon ekvatori tekisligiga parallel tekisliklar bilan sferani kesishishidan hosil boʻlgan aylanalar — *sutkalik parallellar* deyiladi. Olam oʻqi orqali oʻtuvchi tekisliklar bilan sferani kesishishidan hosil boʻlgan katta aylanalar esa, *ogʻish aylanalari* deb ataladi.

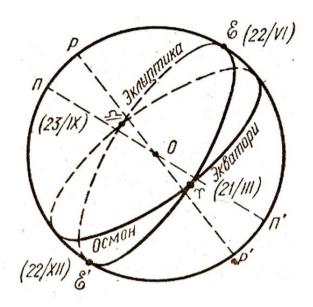
Osmon sferasining asosiy chiziqlari va aylanalari proeksiyalangan tekislikda yotib, Olam qutblari, zenit va nadir nuqtalardan oʻtuvchi katta aylana - *osmon meridiani* deyiladi. Uning matematik gorizont bilan kesishgan nuqtalari esa shimol (Olamning shimoliy qutbiga yaqini) va janub (Olamning janubiy qutbiga yaqini) nuqtalari deb ataladi. Bu nuqtalardan 90° yoy masofada yotgan matematik gorizontning nuqtalari - Sharq va Gʻarb nuqtalari deyiladi. Matematik gorizont tekisligi boʻylab yoʻnalib, shimol va janub nuqtalarini tutashtiruvchi toʻgʻri chiziq *tush chizigʻi* deb yuritiladi. Osmon sferasining yuqorida keltirilgan nuqta va chiziqlari oʻrganilgach, ular asosida osmonning turli koordinata sistemalarini qabul qilish ortiqcha qiyinchilik tugʻdirmaydi.

Quyoshning yillik koʻrinma harakati. Ekliptika

Quyoshning yulduzlar oralab gʻarbdan sharqqa tomon siljishi, eslatilgandek, juda qadimdan sezilgan. Bu siljish har sutkada sal kam 1⁰ boʻlib, bir yilda Quyosh osmon sferasining zodiak yulduz turkumlari oralab bir marta toʻla aylanib chiqadi. Quyoshning yillik koʻrinma bu yoʻli katta aylanasi ekliptika deb yuritiladi.

Yil davomida, ma'lum bir joydan turib sistemali ravishda, tush paytida Quyoshning zenitdan uzoqligini oʻlchash, uning osmon ekvatoridan ogʻishi -23°26′ dan, +23°26′ ga qadar oʻzgarishini ma'lum qiladi. Bundan ekliptika tekisligining osmon ekvatoriga ogʻmaligi 23°26′ ga tengligi ma'lum boʻladi (3-rasm).

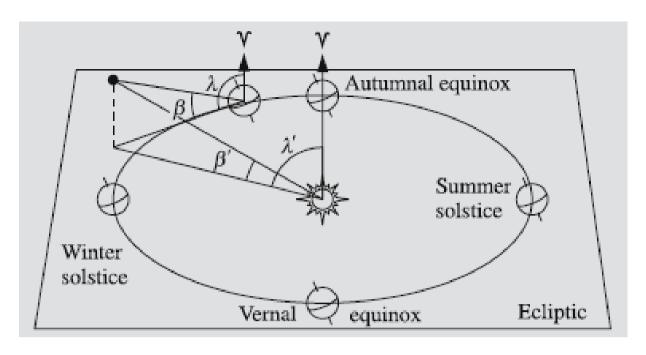

3 - rasm.

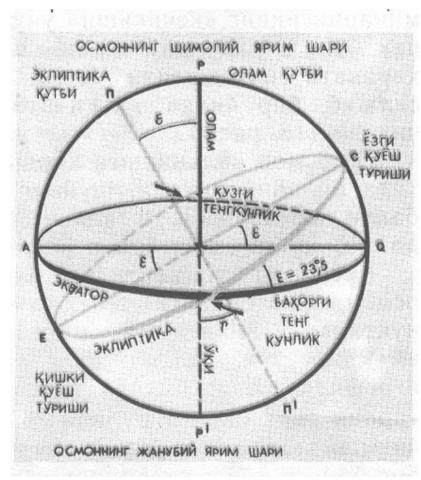
Ekliptikaning toʻrtta asosiy nuqtasi boʻlib, bulardan ikkitasi uning osmon ekvatori bilan kesishgan nuqtasini, qolgan ikkitasi esa, osmon ekvatoridan eng katta ogʻishga ega boʻlgan nuqtalarini xarakterlaydi. Ekvator bilan kesishgan nuqtalaridan biri (Quyosh janubiy yarim shardan shimoliy yarim sharga kesib oʻtganda hosil boʻlgani) - bahorgi teng kunlik nuqtasi (Υ) deyilib, Quyosh unda 21 mart kuni boʻladi; ikkinchisi esa, kuzgi teng kunlik nuqtasi (Ω) deyilib, Quyosh unda 23 sentyabr kuni boʻladi. Ekliptikaning osmonning shimoliy yarim sharda eng katta ogʻishga ($+23^026'$) ega boʻlgan nuqtasi - yozgi Quyosh turishi nuqtasi deyilib, bu nuqtada Quyosh 22 iyunda, janubiy yarim sharda eng katta ogʻishga ($-23^026'$) ega boʻlgan nuqtasi esa, qishki Quyosh turishi nuqtasi deyilib, unda Quyosh 22 dekabrda boʻladi.

Osmon sferasining markazidan ekliptika tekisligiga tik qilib, oʻtkazilgan oʻq (PP') - ekliptika oʻqi deyiladi. Ekliptika oʻqining sfera sirti bilan kesishgan nuqtalari ekliptikaning shimoliy - P (shimoliy yarim shardagisi) va janubiy — P' (janubiy yarim shardagisi) qutblari deyiladi. Ekliptika qutblari orqali oʻtgan katta aylanalar, yoritgichning kenglik aylanalari deyiladi.

Osmon sferasida Quyoshning ushbu yillik koʻrinma harakatini ham aks ettirish mumkin. Quyoshning yulduzlar fonida yillik koʻrinma harakat qilishi, aslida Yerning, Quyosh atrofida yillik haqiqiy harakati tufayli sodir boʻladi. Binobarin Quyoshning yillik koʻrinma harakati tekisligi Yer orbita tekisligi bilan ustma-ust tushadi. Shuning uchun ham ekliptikaning osmon ekvatoriga ogʻmaligi, Yer ekvatorining oʻz orbita tekisligiga ogʻmaligi bilan bir xil boʻlib $\epsilon=23^026'$ ni tashkil qiladi.

 $4-{\rm rasm.}$ Ekliptika tekisligida osmon jismlarining geotsentrik va geliotsentrik koordinatalari oʻzaro teng.

5 – rasm. Ekliptika va osmon ekvatori

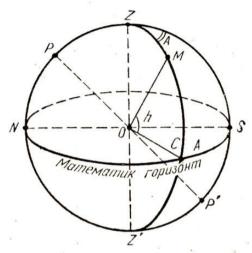
_

¹ H. Karttunen, P. Kruger, H. Oja, M. Poutanen, K. J. Donner (Eds.) Fundamental Astronomy. Springer-Verlag Berlin Heidelberg -2007

Gorizontal koordinatalar sistemasi

Gorizontal koordinatalar sistemasida yoritgachlarning oʻrni ikki koordinata bilan xarakterlanadi. Bulardan biri yoritgichning *azimuti A*, ikkinchisi uning *balandligi h* deyiladi. Bu sistemada koordinata boshi qilib Janub nuqtasi olinadi.

Yoritgichning azimuti deb, yoritgich orqali oʻtkazilgan vertikal yarim aylananing osmon meridiani bilan zenitda hosil qilingan sferik burchagiga aytiladi (1–rasm). Koʻpincha azimut, shu burchakka tiralgan va matematik gorizont boʻylab yoʻnalgan yoy bilan ya'ni, Janub S nuqtasidan, eslatilgan vertikal yarim aylananing matematik gorizont bilan kesishgan S nuqtasigacha boʻlgan yoy uzunligi bilan oʻlchanadi. Yoritgichning balandligi esa, yoritgichdan oʻtgan vertikal yarim aylananing matematik gorizont bilan kesishgan S nuqtasidan S nuqtasidan boʻlgan yoy uzunligi bilan oʻlchanadi.

1 – rasm. Gorizontal koordinatalar sistemasi.

Osmon sferasining markazidagi kuzatuvchi uchun azimut A, matematik gorizont boʻylab soat strelkasi yoʻnalishida oʻlchansa, musbat ishorali; teskari yoʻnalishda esa, manfiy ishorali boʻladi. Oʻlchash chegarasi $\pm 180^0$ gacha. Balandlik h, matematik gorizont ustida musbat ishorali, ostida esa manfiy ishoralidir.

Yoritgichning balandligi h oʻrniga ba'zan uning zenitdan uzoqligi z olinadi. $h + z = 90^{\circ}$ boʻlganidan, bu kattaliklardan biri berilsa, ikkinchisi oson topiladi.

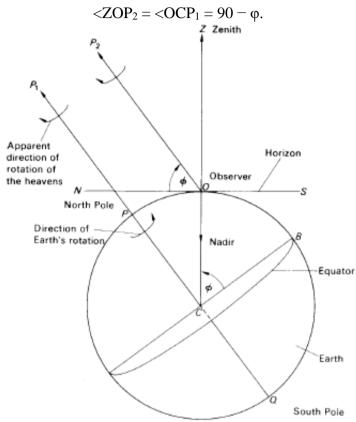
Gorizontal koordinatalar sistemasi kattaliklari *A* va *h* (yoki *z*) lar yoy gradusi, minuti va sekundlarida oʻlchanadi. Bu koordinatalar sistemasining kamchiligi shundaki, kuzatuvchi Yer sharida oʻz oʻrnini oʻzgartirishi bilan yoritgichning gorizontal koordinatalari ham oʻzgaradi. Bu sistema bilan faqat ma'lum observatoriyada yoki kuzatish punktlaridagina ish olib borish mumkin boʻladi.

Gorizontal (alt-Azimut) sistema

Maskur sistema koʻp hollarda ancha soddadir, koʻpincha kuzatuvchini geografik kengligiga bogʻliqdir va uning markazini kesib oʻtuvchi osmon jismlarini harakatiga ham bogʻliq. 2-rasmda O nuqtadagi kuzatuvchining shimoliy kengligi φ ga teng boʻlsa, u holda unga qarama-qarshi joylashgan nuqtani aniqlash mumkin, maskur nuqta zenith deb qaraladi, Z. Bu toʻgʻri chiziq yoʻnalishi nadir nomi bilab ma'lumdir, Yerning markazini tashlab chiqayotganimizda biz Yerni sferik shakilli deb hisoblaymiz. Barcha tomonlardan qaraganda aylanish tekisligi gorizontga nisbatan yarimsferani hosil qiladi. Chunki Yerning aylanishi shimoldan janubga PQ oʻq atrofida sodir boʻladi, Osmonda P₁ nuqtaga oʻtkazilgan qarama-qarshi chiziq QP bilan osmon sferasini oʻzaro kesishishidan hosil boʻladi. Yana bir sababi sferaning radiusi Yerning radiusiga qaraganda chegaralanmagan, maskur nuqta P₂ nuqtadan ahamiyatsizroqdir, buda OP₂ nuqta QPP₁ chiziqqa paralleldir. U holda P₂ nuqtani shimoliy qutb nuqtasi deb qarash mumkin va barcha yulduzlar traektoriyalari P₂ nuqtaga nisbatan markazlashgan har xil tomonlardan tashqarida aylanishi

mumkin. Garchand qutb, qutb yulduzi mavqeyi bitta boʻsa ham- katta burchakli astronomik masofalar uchun biz toʻrt Oy kalendari mobaynida (Oyning burchak diametri~ 30') qutb aylanasi chgarasida yotishi mumkin, ikkalasi ham shimoliy qutb atrofidadir. N va S nuqtalar shunday nuqtalarki, ularda zinetga nisbatan kesib oʻtuvchi katta aylana oʻtadi, qutb gotizont bilan uchrashadi. N shimoliy nuqta qutbning ikki tomoniga yaqinlashadi: quyi va yuqori.

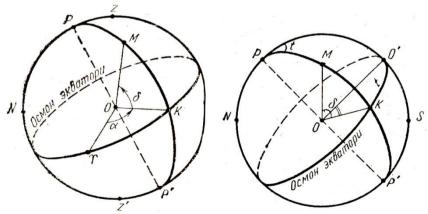
Chunonchi OP₂ chiziq CP₁ chiziqqa parallel boʻlgani uchun quyidagi formula oʻrinlidir. [60-betlar]²

2 – rasm. Yerdagi kuzatuvchinig vaziyati bilan bogʻliq osmon jismlarini koordinatalarini aniqlash

Ekvatorial koordinatalar sistemasi

1-ekvatorial koordinatalar sistemasi. Bu sistemada yoritgichlarning oʻrni soat burchagi t va ogʻish burchagi yoki ogʻish δ deyiluvchi koordinatalarda oʻlchanadi. Koordinata boshi qilib, osmon meridianining (P, Q, S, P'yoy) janubiy qismi bilan osmon ekvatorining kesishgan nuqtasi Q olinadi (3-a, b va 4 –rasm).

 $^{^2\ ^*\!}A.E.Roy$ and D.Clarke Astronomy Principles and practice 2000 y.

a)b)3–rasm. Birinchi va ikkinchi ekvatorial koordinatalar sistemasi.

Osmondagi istalgan yoritgichning soat burchagini topish uchun u orqali yarim ogʻish aylanasi oʻtkazilib, uning osmon ekvatori bilan kesishgan nuqtasi *K* topiladi. Bu nuqtaning koordinata boshidan uzoqligi yoki yoritgich orqali oʻtgan yarim ogʻish aylanasining osmon meridiani bilan hosil qilgan olam qutbidagi sferik burchagi – yoritgichning *soat burchagi* deyiladi.

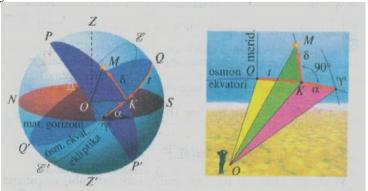
Yoritgichning ogʻishi esa, yoritgichdan oʻtgan yarim ogʻish aylanasining osmon ekvatori bilan kesishgan nuqtasidan (K) yoritgichgacha boʻlgan yoy uzunligi bilan oʻlchanadi. Yoritgichning soat burchagi, sferaning markazida turgan kuzatuvchi uchun, soatlarda (h) minutlarda (m) va sekundlarda (s) soat strelkasi yoʻnalishi boʻylab yoki, boshqacha aytganda, osmon sferasining aylanishi yoʻnalishi boʻylab, 0^0 dan 360^0 gacha (yoy hisobida) yoki 24^h gacha (vaqt hisobida) oʻlchanadi. Ba'zan bu yoʻnalish musbat yoʻnalish deb qabul qilinib, to 180^0 gacha (yoy hisobida) yoki $+12^h$ gacha hisoblanadi, u holda teskari yoʻnalish boʻylab t ning ishorasi manfiy hisoblanib, -12^h gacha oʻlchanadi.

Yoritgichning ogʻish burchagi, osmonning shimoliy yarim sharida musbat ishorali, janubiy yarim sharida esa manfiy ishoralidir. Ogʻish burchagi yoy graduslarida, minutlarida va sekundlarida oʻlchanadi. Ba'zan yoritgichning ogʻish burchagi δ oʻrniga uning qutbdan uzoqligi r ishlatiladi. Yoritgichning qutbdan uzoqligi r, ogʻish burchagini 90^0 ga toʻldiruvchi burchak boʻlganidan, (ya'ni $\delta + r = 90^0$), bu burchaklardan birining berilishi kifoya.

Aniq bir yarim ogʻish aylanasi ustida yotgan barcha yulduzlarning soat burchaklari bir xil boʻladi.

2–ekvatorial koordinatalar sistemasi. Bu ekvatorial sistemada koordinata boshi qilib, ekliptika va osmon ekvatorining kesishgan, nuqtalaridan biri – bahorgi tengkunlik nuqtasi γ olinadi. Yoritgichlarning oʻrni ularning toʻgʻri chiqishi α va ogʻishi δ deyiluvchi koordinatalar orqali xarakterlanadi.

Yoritgichning toʻgʻri chiqishi α , u orqali oʻtgan yarim ogʻish aylanasining osmon ekvatori bilan kesishgan K nuqtasining Υ dan uzoqligi bilan yoki Υ OK tekis burchak bilan oʻlchanadi (3–b va 4–rasm). α ham, soat burchagi t kabi, soatlarda, minutlarda va sekundlarda oʻlchanadi. Yoritgichning toʻgʻri chiqishi α , Υ - nuqtasidan osmon sferasining koʻrinma aylanishiga teskari yoʻnalishda $0^{\rm h}$ dan $24^{\rm h}$ gacha oʻlchanadi.

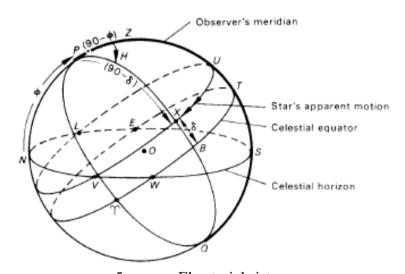
4 – rasm. Birinchi va ikkinchi ekvatorial koordinatalar sistemalarini fazoviy tasavvur qilish.

Yoritgichning ogʻishi 1-ekvatorial sistemada eslatilganidek oʻlchanadi. Yoritgichlarning 2-ekvatorial koordinatalar sistemasida aniqlangan koordinatalari, Yer sharining hamma nuqtalarida bir xil boʻladi; biroq gorizontal koordinatalar (A, h, z) va 1-ekvatorial koordinatalar sistemasining soat burchagi t, yoritgichlarning sutkalik koʻrinma harakatlari tufayli, sutka davomida oʻzgaradi. Ekvator boʻylab joylashgan barcha yoritgichlarning ogʻishi 0^0 ga teng boʻlib, ma'lum yarim ogʻish aylanasi boʻylab joylashgan barcha yoritgichlar bir xil toʻgʻri chiqishga ega boʻladilar.

Ekliptikaning asosiy nuqtalarning bu sistemada koordinatalari quyidagicha boʻladi: bahorgi va kuzgi tengkunlik nuqtalari, mos ravishda, $\Upsilon(0; 0)$, $\Omega(12^h; 0)$, yozgi va qishki quyosh turishi nuqtalari esa, mos ravishda, $\varepsilon(6^h; +23^026')$ va $\varepsilon'(18^h; -23^026')$.

Ekvatorial sistema

Agar biz Yerning ekvator tekisligini kengaytirsak, u osmon sferasini katta aylanaga ajratgan boʻar edi va u **osmon ekvatori** deb nomlangan boʻlar edi. Maskur aylana gorizontal aylanani ikki W va E nuqtalarda kesib oʻtadi (5-rasm). W va E nuqtalar sharq va gʻarb nuqtalaridir. P va Z nuqtalar mos ravishda osmon ekvatori va gorizontni qutblaridir. Biroq W nuqta P va Z aylanalarini 90° burchak ostida kesib oʻtadi. Demak, W nuqta ZPN katta aylananing qutibidir va u shuning uchun N va S nuqtalarga 90° burchak ostida joylashgan. Shunday qilib, u garbiy nuqtadir. Shu kabi fikr yuritsak E nuqta sharqiy nuqtadir. Har qanday P va Q nuqtalardan oʻtuvchi katta yarim aylana **meridian** deb ataladi. Meridian X osmon jismidan oʻtadi, X PXBQ yarimaylanani hosil qiladi va osmon ekvatorini B nuqtada kesadi (5-rasmga qarang). Xususan, PZT meridian SQ chiziqni koʻrsatadi, sababi u osmonoʻpar chiziqni ahamiyatliligini koʻrsatadi, u kuzatuvchining meridianidir. [61-betlar]³

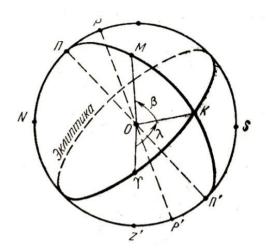
5 – rasm. Ekvatorial sistema

Ekliptikal koordinatalar sistemasi

Bu sistemada yoritgichlarning oʻrni *astronomik kenglama* β va *astronomik uzunlama* λ (ba'zan, mos ravishda, *eklitikal kenglama* va *ekliptikal uzunlama*) deyiluvchi koordinatalar bilan xarakterlanadi. Koordinata boshi sifatida bu sistemada ham bahorgi tengkunlik nuqtasi γ olinadi.

Yoritgichlarning astronomik kenglamasi β , ekliptikadan M yoritgichdan oʻtgan kenglik aylanasi boʻylab to yoritgichgacha boʻlgan yoy bilan (yoki MOK tekis burchak orqali) oʻlchanadi (6–rasm). Kenglik aylanasi deb yoritgich va ekliptika qutblari orqali oʻtgan aylanaga aytiladi. Yoritgichning astronomik uzunlamasi λ esa, bahorgi tengkunlik nuqtasidan Υ yoritgich orqali oʻtgan kenglik yarim aylanasining ekliptika bilan kesishgan nuqtasigacha boʻlgan yoy uzoqligi (ekliptika boʻylab) bilan yoki Υ OK tekis burchak bilan oʻlchanadi. Uni oʻlchash, osmon sferasining sutkalik koʻrinma aylanishiga teskari yoʻnalishda bajariladi. Astronomik uzunlama yoy gradusi, minuti va sekundlarida; uzunlamasi esa — vaqt soati, minuti va sekundlarida oʻlchanadi.

³ *A.E.Roy and D.Clarke Astronomy Principles and practice 2000 y.

6 – rasm. Ekliptikal

koordinatalar sistemasi.

Olam qutbining balandligi va joyning geografik kenglamasigi orasidagi bogʻlanish

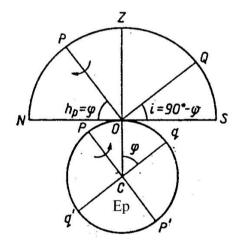
Teorema: Yer sharining istalgan nuqtasidan kuzatilganda, olam qutbining matematik gorizontdan balandligi h_p shu joyning geografik kenglamasi φ ga teng boʻladi.

7-rasmdan koʻrinishicha, osmon meridiani boʻylab zenitdan ekvator tekisligigacha boʻlgan yoy uzunligi ZQ, Yer sharida kuzatuvchi turgan O nuqta geografik kenglamasining yoyi qO bilan bir xil markaziy burchakni (QOZ) tashkil qiladi. Bu burchak tomonlari, olam qutbining balandligini xarakterlovchi NP yoyga tiralgan NOP tekis burchakning mos tomonlari bilan oʻzaro perpendikulyar ekanligini tushunish qiyin emas, ya'ni

$$ON \perp OZ$$
 va $OP \perp OQ$.

Binobarin, mos tomonlari o'zaro perpendikulyar bo'lgan burchaklarning tengligidan $\angle NOP = \angle QOZ$ bo'ladi. Ma'lumki bu burchaklar, mos ravishda, h_p va φ larga teng, ya'ni

$$\angle NOP = h_p$$
, $\angle QOZ = \varphi$.

7 – rasm.Olam qutbining balandligi va joyning kenglamasi orasidagi bogʻlanish.

Shunga koʻra, teorema aytganidek

$$h_p = \varphi$$

boʻladi.